

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
Lj. mesto št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se na
vračajo.

Inserati:

Šestopetna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravništvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatelj
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 35 kr.

Štev. 13.

V Ljubljani v soboto, 17. januarija 1885.

Tečaj II.

Frankobrodski umor.

Te dni prejeli smo brzovjavo iz Frankobroda, katera je razburila vso evropsko zemljino. Ob 7. uri zvečer namreč je zločinska roka umorila policijskega svetnika dr. Rumpffa; sredi obljudenih ulic, v gnječi velikomestnega življenja zadela je grozna žoda vestnega državnega uradnika, javnega miru zvestega čuvaja. Kakor strela iz jasnega udarila je nepričakovana novica med prestrašeni svet. Pozabljena skoro so bila grozodejstva Stellmacherjeva in njegovih pajdašev, ki najske krvavce uničil je strogi zakon in nadejali smo se, da bode njih svarilni izgled vsaj nekoliko prestrašil zaslepljeno tolpo njihovih somišljenikov. Tudi oni zločinci, kateri so nameravali v Niederwaldu usmrtiti častiljivega nemškega vladarja, so uže obsojeni ter v ječarni pričakujejo svojo zasluženo kazen. Preplašena človeška družba oddahnila se je nekoliko, nadejaje se, da bode sedaj vsaj v omikani osrednji Evropi konec brezumnemu anarhističnemu rovanju. Toda — varali smo se, in frankobrodski umor razsvetlil je z električno svetlobo brezumno, proti kateremu tavamo v svoji slepoti!

Kajti, da so nemški krvavci si izbrali to novo žrtev, o tem niti dvojbe ni. Rumpff je bil strog policijski uradnik, neizprosno zasledovalec anarhističnih zarot, tembolj nevaren obupani stranki, ker je poznal njene najskrivnejše tajnosti. Zlasti njena zakotja v inozemstvu so mu bila do dobrega znana, tudi njih zveze z Angleško in Ameriko je bil izvohal. Posluževal se je pri tem težavnem in nevarnem poslu celó takih sredstev, katera živo spominajo na ruskega žendarmerijskega polkovnika Sudejkina, kojega so nihilisti iz istih vzrokov umorili lansko leto. Svoje agente in vohune imel je med anarhisti samimi, tembolj so morali misliti na to, da se iznebijo tako silno nevarnega protivnika. S tem so pa ob enem svetu dokazali, da še niso ostavili svoje krvavo delovanje, da pogubonosni črv

Listek.

Mila ni nikdar preveč!

(Sp. H. St. —v—)

Mrzel predpusten večer je bil, ko je najmlajši korespondent velike trgovske hiše B. na Dunaji stal v krasni plesni obleki, goreče proseč pred kočijažem svojega principala: „Danes me morate peljati na ples, Janez, ne pomaga nič!“

„Kaj vam pride na um, gospod Anton, rabil bode morda gospod sam voz!“

„On pa ga ne potrebuje. Ob tem mrazu ostane gotovo doma; in če peljete voz prav polagoma skozi zadnja vrata, slišal ne bode nihče.“

„A zakaj ne vzamete za vse slučaje vozataja?“

„Vozataja! Čujte, Janez, obljubil sem neki dami, da pridem z vozom pónjo, in storil naj bi jej sramoto, da pridem z vozatajem! Tega vendar resno ne morete misliti o meni.“ Če je Janez v istini uvidel, da to ne gre, ali če sta dva sreberna goldinarja, katera mu je

še ni uničen ter z isto lakomnostjo še razjeda oglodano deblo evropske kulture.

Naš vek boleha — kedo more oporekati temu izreku, v ožigled frankobrodskemu zločinu! Pač je stranka krvavcev sestavljena iz jako neznatne, pritlikave manjšine, ali v kolikor ne zadostuje njeno število, v toliko bolj je nevarna po svoji nečuvni drzovitosti ter po onem slemem, brezobzirnem fanatizmu, kateri navdaja njene privrčence. Prave, izvirne anarhiste ne gre soditi po vzgledu slabotnih ljubljanskih posnemovalcev. Krdelce, katero je lani strašilo po našem mestu, obstalo je naposled vendar le iz zbeganih brbljačev, ki so avtomatično ponavljali neprebavljene krvoločne fraze, nabrane iz raznih veleizdajskih, državi in človeški družbi škodljivih novin in knjižur. Gadja zalega istinitih anarhistov, napojena s strupom Bakunin - Mostovih načel, strahú ne pozná, niti usmiljenja. Ves njen politični program se dá izraziti v dveh besedicah: Uniči in razdiraj! Argumenti, kateri se poslužuje, so svinčenka, bodalo in dinamit, razvaline zaznamujejo sled njenih korakov, temna noč barbarstva bode posledica, ako prevladujejo njene ideje. Naravno tedaj, da nobena država, niti najsvobodnejša ljudovlada ne, ne more sporazumeti se s takimi elementi. Njim nasproti umestna je le jedna taktika: Skrajni boj, dokler se ne iztrebi kvarni ta izrodek na telesu človečanstva!

To nam veleva ozir na življenjske pogoje mirnega državnega razvoja, ali z druge strani ne smemo prezirati druge stvarne potrebe. Z dné do dné jasneje in odločneje širi se razdor med anarhistično svojatjo in ono veliko stranko, katera se poganja za socijalistične nazore. I mi dobro znamo, da je mnogo pretiranega, mnogo neizpeljivega med njenimi nazori, toda dokler se s postavnega stališča borijo za njih uresničenje, je vendar mogoče, razpravljati to stvarino, spuščati se v razgovor o dotičnih vprašanjih. Število onih, kateri so slepi pristaši današnje kapitalistične produkcije, večidel iz samopašnih razlogov,

mladi gospod med pogovorom stisnil v roko, dala prevago, kratko, gospod Anton se je v vozu svojega principala peljal z gospodičino Reziko, katera mu je uže na stopnicah svojega stanovanja naproti prišla plesno oblečena.

Kdo je bila gospodičina Rezika? Krasno dekle vsekako, več pa tudi gospod Anton ni vedel o njej. Seznanil se je z njo pri plesnih večerih, katerih se je, komaj na Dunaj prišedši, udeležil, da bi dobil kolikor možno vsestransko izobrazbo, kakeršno je želel zánj njegov oča, bogat trgovec v H.

Ona je bila najlepša med vsemi dekleti, katera so obiskovala plesne večere in zdela se je gospodu Antonu, kateri je bil krasnemu spolu nasproti še nekoliko bojazljiv, tako prijazna, da se mu je srce koj v živem plamenu zánjo unelo. Nežno spoštovanje pa, katero je čutil on pri svojih osemnajstih letih pred tem utelesenjem svojih sanj, zadrževalo ga je do zdaj, da bi jej bil odkril svoje čute; da, v bojazni, da bi je ne razžalil, si celó ni upal naravnost jo povabiti na ples, kateri bi imel biti slovesen zaključek plesnih večerov.

Po daljšem premišljevanju prišel je do duhovitega sklepa, da je svoje povabilo pis-

krči se dan za dnevom. Nečemo pojedincom v greh števati vse zmote in napake sedanjega društvenega ustroja, priznavamo, da noben posameznik ne more odgovornosti prevzeti za nedostatnost cele sisteme, ali zanikati ne smemo, da v tem oziru treba marsikatero dobro premišljene, daleč segajoče reforme. Bêda, katera čestokrat nastopa med tovarniškimi delavci, zlasti v velikih obrtniškich osrednjih, je ob jednom živa reklama za socijalistična načela. Konjunktura svetovne trgovine silijo danes lastnika tovarne, da sprejme izredno število delavcev v svoje tovarne, jutri ga primorajo, odpustiti jih ter izročiti nemilostni usodi. Vzemimo, da se taka nepričakovana sprememba vrši o zimskem času, da jedna sama tovarna hipoma odpusti na stotine in stotine večidel inteligentnih delavcev, kateri potem z lačnim želodcem tavajo okolo po zimskem mrazu, ne da bi kjerkoli si bodi zaslužek mogli dobiti in kruh svoji stradajoči deci — in ne bodemo dolgo si ubijali glave, od kod ona silna vzpenjavost socijalističnih nazorov, od kod celo bolestni izrodki anarhizma, kateri dandanes s strahom napolnjujejo palačo denarnega mogotca in skromno kočó priprostega meščana!

Socijalne reforme tedaj, dokler ni prekasno! V tej zadevi, katera s svojo ime-nitnostjo daleč prekosi vsa druga politična vprašanja, bodi-si narodne, bodi-si državno-pravne vsebine, prehiteli so vladujoči držav-niki v neplodnih prepirih utopljene parlamente. Bismarck v Nemčiji je prvi nastopil zakonodavno pot, da bi olajšal vestnemu, marljivemu delavcu gmotni položaj, varoval ga zapuščeno-sti v starosti, beraške palice, ako ga zadene kaka nezgoda pri njegovih opravilih. Vlada avstrijska in v soglasi z njo državnozborna večina šle ste za korak dalje, in uprav zasluga Taaffejevega kabineta je, da smo v tem oziru do sedaj najbolj napredovali med vsemi evro-pejskimi državami, malo Švico izimši. Toda vse to je vendar le začetek, in skušnje na Nemškem nas učé, da rok ne smemo križem

meno po plesnem učitelji poslal njeni materi. Ta mu je potem naznanil prijazen vzprejem, in na dalje uže vemo.

Na plesu topil se je naš junak v morji veselja. — Hitri ples, nekaj steklenic vina, katere je nagloma popil, omamljiva bližina izvoljenke in ponosni čut, da ima on ves večer pokroviteljstvo nad njo, vse to ga je zeló razburilo. Trajalo tudi ni dolgo, da je gospodičini Reziki odkril čute, katere je ona v njem vzbudila ter jej, ker vsakdo pri osemnajstih letih zeló hitro pride do sklepa, ponudil roko in srce.

Ker ni imela tej ženitni ponudbi ničesar ugovarjati, se tudi on ni obotavljal v kipečem veselju predstaviti jo takoj vsem svojim prijateljem in znancem kot svojo nevesto.

Nekako tesno mu je res postalo, ko se mu je zdelo, da je med plesom med gledajočo množico opazil obraz svojega principala, a ker ga pozneje ni več videl, je kmalu pozabil neprijeten utis.

V jutro po tej noči, katere je bilo, kakor vseh stvari na svetu, žal! da tudi konec, vidimo našega mladega prijatelja nekoliko bledega in zaspanega, a polnega notranje

držati. Socijalno vprašanje je dandanes na dnevnem redu, važnejšega gradiva ne najdejo poslanci naši, vračujoči se od božičnih praznikov, na svojih mizah v državnozbornski palači na dunajskem „Ringu.“ Pričakujemo od njih političnega razuma, da ne bodo poslušali onih domačih neprevidežev, kateri v dotičnih vladnih predlogih drugega ne vidijo nego „figovo pero“, s kojim Taaffejev kabinet zakriva svojo nagoto. Tu treba resnega, trudoljubivega dela, kajti čas hiti, in kar smo lani s strahom gledali na Dunaji o priliki Hlubekovega in Blöchovega umora, kar se je te dni pripetilo v bogatem rodnem mestu Goethejevem, utegne se zopet ponavljati na našem ozemlju, ako zamudimo dragoceni čas. Na delo tedaj, gospodje poslanci!

Ogerski zakon o pokojninah.

Ogerski zbornici predložil se bode kmalu postavni načrt o pokojninah; zakon ta pozdravljali bodo gotovo ogerski državni uradniki z velikim veseljem, kajti s tem rešeno bode zanje vprašanje velike važnosti, urejene bodo pokojnine. Službene razmere ogerskih državnih uradnikov urejene so še po starih določilih, katera nikakor ne ugajajo zdanjim razmeram, ne ugajajo pa tudi humaniteti, katero je država dolžna svojim služabnikom.

Veselo znamenje je torej in v prvi vrsti zasluga finančnega ministra grofa Szapárya, da se bode zboljšalo gmotno stanje uradnikom, kateri so tam veliko slabše plačani nego pri nas.

Vlada bavila se je sicer uže prej s tem načrtom, a nikdar ni prišlo do končne določbe. Zdaj pa se kaže, da se resno namerava zboljšati uradniškemu stanu življenje, ne da bi se pri tem preveč obremenila državna blagajna.

Ogledimo si nekoliko natančneje ta postavni načrt.

Določila tega novega postavnega načrta o pokojninah so za uradnike, osebno pa za vdove in sirote bistveno ugodnejša, nego so bila do zdaj veljavna stara določila. Potrebščino, katera bode obremenila državno blagajnico, proračunal je finančni minister na polu milijona goldinarjev, in to gotovo ni veliko v primeri z blagim namenom, kateri se bode dosegel.

Iz načrta podajemo v naslednjem najpoglavnejše momente. Po tem načrtu odmerila se bode pokojnina po 10 službenih letih s 40 odstotki (dozdaj 33-33 odstotkov), po 15 službenih letih s 50 odstotki (do zdaj 37-50 odstotkov), po 20 letih s 60 odstotki (dozdaj 50 odstotkov), po 25 službenih letih s 70 odstotki (do zdaj 62-50 odstotkov), po 30 službenih letih s 80 odstotki (do zdaj 75 odstotkov), po 35 letih s 90 odstotki (do zdaj 87-50 odstotkov) plače; po 40 službenih

letih z vso plačo. Računalo se ne bode kakor do zdaj po petletnicah, marveč od leta do leta. Če doseže uradnik svoje 65. leto ali če je služil popolno službeno dōbo, more zahtevati umirovljenje ali morejo ga tudi uradno upokojiti. Ministri in državni tajniki v Ogerski po zdanji praksi ne dobivajo pokojnine, v bodoče pa bodejo po vsaj treh službenih letih uživali pokojnino, in sicer ministri vsaj 4000, državni tajniki pa vsaj 2000 goldinarjev.

Bistveno pa so ugodnejša določila novega postavnega načrta za uradniške vdove in sirote. Po dozdanjih določilih je znašala najvišja pokojnina za vdove 630 gold.; doneski za odgojo so se dajali le takim vdovam, ktere so imele vsaj štiri otroke. Po novem načrtu pa se bode pokojnina za vdovo računala po plači moževi, in sicer se bode določila pokojnina za vdovo pri 600 gold. plače s 50 odstotki plače, od one svote plače pa, katera znaša čez 600 gold., se bode pokojnina za vdovo odmerila z 20 odstotki plače. Ravno tako se prinos za odgojo ne bode dajal samo vdovam s vsaj štirimi otroci, marveč odmeril se bode za vsakega otroka s $\frac{1}{6}$ pokojnine vdovine. Sirote dobijo $\frac{1}{4}$ vdovine pokojnine. Tako ima novi načrt tudi ugodna določila za pogrebne troškove.

Kot uradniki nastavljene ženske bode po novih določilih o pokojninah tudi uživale vse one pravice, katere ima sploh uradnik. *M.*

Ruski nihilisti.

Dolgo časa mirovali so ruski nihilisti, skoro nič več ni bilo čuti o njih, v slednjem času pa so se zopet pokazali v svoji grozovitosti; zdaj se zopet mnogo o njih govori. In govorniki tej daje povod nameravan napad na znanega prokurerja Muravskega. Nekovo človeče ga je hotelo zabosti z ostrupljenim bodalom, a zasačili so napadalca. Dalje se vzbujajo tudi spomini iz pravde peterih napadalcev na carja. Tedaj razširjena je bila govorica o neki okrožnici na rusko duhovščino; okrožnico to je baje sestavil in izdal nekov Šeljajov. Zdaj se je zvedelo, da je Šeljajov, predno so ga zaprli, res izdal okrožnico, na katero so bili pritisnjeni ponarejeni pečati in postavljeni ponarejeni podpisi; okrožnico to je sestavil Šeljajov tako, da sveta sinoda ruski duhovščini pod molčljivostjo naznanja, da je car Aleksander II. na umu oslabel ter da se ne zaveda več. Okrožnica ta pa se ni razposlala in našli so jo med papiri Šeljajovega.

V slednjem času zaprli so zopet več oseb ter preiskali njih stanovanja. Kaj so zasledili, se ne vé gotovo. Iz Varšave se celó poroča, da so deli v zapor več artilerijskih častnikov. Politična policija je vsled tega z delom preobložena, in nastaviti so morali ne-

kaj novih pomožnih uradnikov, kateri pomagajo pri izpraševanju oseb in pri preiskavanju stanovanj.

Politični zapori so vsi prenapolnjeni. V Peter-Pavlovi trdnjavi ni prav nobenega prostora več, da-si se je večina najhujših zlodejcev odpeljala, odposlala v druge zapore ali v Sibirijo. Trdnjavo pa tudi po tem stražijo. Osebito v slednjem času se zeló strogo straži: Kdor se je približa na več kot 350 črevljev, mora uže svojo dušo izročiti nebesom, kajti kaj lahko se zgodi, da mu stražnik pošlje kroglo v prsi.

Vender so v tej trdnjavi večinoma samo hudodelniki, kateri so zakrivali manjše prestopke, hujši pošljejo se v Sibirijo, od koder skoro ni izhoda. Le redkokedaj koga med potom dobiti brzozjav, da sme vsled posebne carske milosti ostati v zaporu v jednom drugih mest.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Praška „Politik“ izrekla se je prav odločno proti ustanovitvi posebnega jugoslovanskega kluba, saj je grof Hohenwart skrbel vedno za to, da se je primerno ozir jemalo na zahteve in težnje Jugoslovanov. Če bi se ustanovil zdaj poseben jugoslovanski klub, bi bilo to gotovo brezobzirno postopanje grofu Hohenwartu nasproti, a z ustanovitvijo tega kluba bi na desnici nastal peti klub, in to bi gotovo ne pospeševalo preveč solidarnosti desnice. — Pred kratkim raznesla se je po listih tudi včst, da italijanski poslanci v našem parlamentu tudi nameravajo ustanoviti poseben italijanski klub ter s tem hoté osamiti grofa Coroninija.

Kakor je čitati v nekaterih listih, namerava poljsko društvo „Zgoda“ ustanoviti z zasebnimi sredstvi na Dunaji poljsko šolo za svojo tam bivajočo deco. Fakijskim oponentom to zopet ni po godi, uže vičejo, da je Dunaj zopet v nevarnosti. Ti možje nikakor nečejo svojemu sosedu privoščiti enakopravnosti, nečejo biti njemu pravični, za sé zahtevajo vse pravice, gospodstvo, sosedu nič. Soseda bijejo z biči in skorpionji, a od njega zahtevajo ljubezen.

Tuje dežele.

Iz Berolina se poroča, da hoče nemški narod pokloniti kancelarju Bismarcku ob njegovem sedemdesetem rojstvenem dnevu krasno darilo. Izvolil se je uže za nabiranje doneskov osrednji odbor, kateri sestoji iz odličnih oseb vseh stanov, krogov in strank. Ta osrednji odbor izdal bode v kratkem oklic do naroda.

Frankobrodsko policijsko predsedništvo je povišalo nagrado od 3000 mark na 10000 mark onemu, kdor zasledi moža, kateri je umoril policijskega svetnika Rumpffa.

„Moja prva in jedina ljubezen!“

„Kako me to srečno dela! Misli, da si pred menoj ljubil še drugo, ne mogla bi skoro prenašati. A se ve da“, in pogledala ga je dvojljivo, „vi možki pri takih zatrjevanjih nisto prav zeló natančni!“

Ravno je hotel s sveto prisego potrditi svoje besede, kar jih nekdo moti. Prodajalka, kakeršnih je v velikih mestih mnogo, stopila je s košarico, polno blaga, v dvorano ter se približala njijini mizi.

Nevoljen zaradi motitve pogledal je visoko, ne grdo, a predrzno in navadno izgledajoče deklo, a tedaj mu je vsa kri šinila proti srecu. Da bi bil še tako rad veroval v zmoto, a ni zmota ni bila možna. Pred njim stala je znanka od plesnih večerov, krasna Rezika, katere pa od tedaj, ko jo je z gorečimi besedami prosil, naj postane njegova žena, nikdar več ni videl ne slišal o njej.

Hitro se je obrnil v stran ter zagrabil časopis, da bi se za njim skrtil. A njegova nadeja, da ga ne bode spoznala, se ni izpolnila, čutil je nje trdno nánj obrnen pogled skozi list, kateri mu je omahnil.

sreče sedečega pri svoji pisni mizi, ko ga je ukaz, naj takoj pride k principalu, iznenadil.

Nekoliko počasi je ugajal ukazu.

„Aj, gospod Anton, tu ste! vprašati sem vas hotel, kako ste z mojim vozom zadovoljni?“

Anton je omahnula glava na prsi, svest si je bil krivde.

„Me zeló veseli, če vam dopada. Peresa so dobra, kaj ne? — Sicer pa se vam mora sreča voščiti, ženin ste, kakor sem čul?“

Če bi bil mladi mož mogel še bolj zarudeti, kakor je, gotovo bi se bilo zdaj zgodilo.

„Bo pač prav neprijetno iznenadenje za vašega očeta. Iz kake družine je gospodičina nevesta, če smem vprašati?“

Družina? Iz kake družine? O tem naš junak niti mislil ni. Z njo se hoče poročiti, ne z njeno družino. A gotovo mora biti iz neke družine. Zakaj neki ne bi imela nobene družine?

„Kaj so prav za prav njeni častiti roditelji?“ izprašuje neusmiljeno njegov principal.

Častiti roditelji! On naj bi vedel, kaj so roditelji, za katere se je do zdaj tako malo brigal, kakor za sorodnike kitajskega cesarja.

„Še neznano? Tako!“ nadaljuje principal, dobivši v odgovor nekaj nerazumljivih glasov.

„Nu, kolikor so mi povedali, je njena gospa mati perica, gospoda očeta pa najbrže gospodičina sama ne pozna.“

„To ne more imeti na moj sklep nikakega vpliva“, jecljal je.

„Se ve da ne! Saj tudi nisem pričakoval! Sicer, vaš oča je moj prijatelj. Menim, da bi ga zeló veselilo, če bi vas pred poroko še jeden pot videl. Če uporabite prvi brzovlak, ste lahko jutri zjutraj pri njem. Moj knjigovodja vas bode spremil na kolodvor.“

Osem let je preteklo od one plesne noči in njej sledečega jutra. V jednici hotela v Pratru sedela je elegantna, mlada zakonska dvojica, katerima se je koj na prvi pogled videlo, da sta na poročnem potovanju, in sicer še v prvih trenutjih medenih tednov.

Ravno je pobral točaj ostanke obeda, mlada zakonska sta se naslonila na mehke sedeže ter šepetajoč razpravljala vprašanje, katero ima za mlade poročence veliko dražesti.

„Torej jaz sem v resnici tvoja prva ljubezen, predragi Anton?“

V italijanski zbornici vršilo se je včeraj posvetovanje o prvem članu železniške pogodbe. Na predlog vlade, naj je črta Milan-Chiasso za jadransko morje in za srednjezemsko železniško omrežje vkupna, se je zahtevalo imensko glasovanje. Depretis stavil je kabineto vprašanje. Zbornica pa ni bila sklepčna; kabinet je sicer imel za se veliko večino, a za sklepčnost manjkalo je okolo sto poslancev, torej se drugi dan (danes) vrši zopetno glasovanje.

Znano je, kako dolgo se uže zavlaučuje gradnja **orientalskih železnic**. Zdaj se poroča iz Carigrada, da so pogajanja s Porto o gradnji zveznih železniških prog orientalskih železnic vendar uže došla do odločilnega momenta ter da je zdaj Turčija resne volje, da se ta zadeva konečno reši. Avstrijsko-ogerski in srbski zastopniki se vedno na vso moč trudijo, da se dogradijo te za trgovino obeh dežel tako važne črte.

Iz Varšave se poroča, da so dobila oblastva migljaj, naj skušajo romanje poljskega prebivalstva k **Metodovi slavnosti** v Velehrad, če možno, zabraniti.

„Standard“ poroča iz Shanghaija, da se je dosegla pogodba med **Korejo in Japonom**, in sicer: Koreja plača vojne odškodnine 509 000 taelov; Japan vzdržuje v Seoulu stalno garnizijo 1500 mož. Oblastva v Koreji razglasijo oznanilo, v katerem se ne bode Japanu zaradi sledujih nemirov očitala nikaka krivda.

Dopisi.

Iz **Gorice**, 14. januarija. (Izv. dop.) Minolo nedeljo sklical je, kakor je znano, v tukajšnji mestni dvorani grof Coronini svoje volilce, da jim poroča o svojem delovanju v državnem zboru, da pojasni v nekaterih zadevah postopanje svoje in svojega kluba.

Gospod grof naznanil je ta shod ne le v laških listih, nego „predrznil“ se je celó, svoje slovenske volilce v slovenskem listu povabiti na shod. To je bil uže velik greh za grofa Coroninija v očeh njegovih laških volilcev. To vam je nastal vik in krik, in pisalo se je celó v nekem laškem listu proti temu shodu ter se volilcem odsvetovala udeležba. Nu, mnogo vpliva ni imelo nesramno to vpitje!

Shoda udeležilo se je okolo 200 volilcev, med njimi tudi precéj Slovencev, saj je Coronini poslanec slovenskih trgov. Gospod grof razlagal je v laščini, da je zaradi tega ustanovil svoj klub, ker je prejšnja ustavoverna stranka povsodi hotela naglašati svoj nemšk značaj ter ni hotela nikakor dovoliti tudi drugim narodnostim enakopravnost, on pa da ni mogel z njimi deliti teh nazorov, ker on hoče da se vsakemu varujejo narodnostne pravice; zaradi tega tudi on ni hotel, da bi bil ustanovil klub, kateri bi bil imel izključivo italijansk značaj. Klub njegov je v središču.

Če bi se mu dala spoznati tukaj, pred njegovo ženo, kateri je ravnokar prisegel, da je njegova prva ljubezen. Pot mu je stopil na čelo. Smrt bi bila zánj, če bi moral priznati, da je to dekle samo jedno uro nazival svojo nevesto.

„Ali ne izvolite, kupiti mila, lepega, finega mila?“

Zdaj se je oddahnil. Morda se izkaže velikodušno! — „O da, da!“ S tresočo roko vzela je nekaj kosov iz košarice ter potem seže po denar.

„To še ne bode zadosti“, deje prodajalka mirno.

Vzel je mehanično kos za kosom ter jih polagal pred se na mizo.

„Ali Anton“, šepče mlada soproga, zastonj se trudeča, da bi se ujele njene oči z njegovimi, da bi mu odsvetovala kupčijo.

„Zdaj bode pač dosti“, jeclja, ne da bi upal pogled vpreti v prodajalko.

„Izvolite vender vzeti še več!“

Ne upa si ugovarjati ter nakupičeva milo na milo pred seboj. Zdaj je košarica skoro prazna. On preneha.

Pojasnjeval je še potem svoje postopanje o raznih vprašanjih ter govoril na dalje o federalizmu. Konečno pa je izrekal svojo radost, da sta narodnosti na Goriškem še v lepem soglasju, da se sem ni še zanesel narodnostni prepri; grof izreka tudi nadejo, da se to ne bode zgodilo, da se bosta narodnosti ljubili med seboj, skušalo pa da se bode, vsaki narodnosti pomagati, da se lahko na narodni podlagi razvija.

Udeleženci shoda poslušali so mirno gospoda poročevalca, čuti ni bilo ni hvale ni graje. Da-si so židovski listi pred shodom širokoustno svetu oznanjali, kako bodo volilci obsuli Coroninija z interpelacijami, se to vendar ni zgodilo od nobene strani. Ali so Lahi uvideli, da je gospod poslanec zastopal pošteno interese svojih volilcev, ali pa jim je „strah na srce segnil“, saj poznamo junaštvo teh političnih Sancho Panz; kričijo pač, kričijo, a do dejanja pride redko kedaj.

Gospodu grofu se torej ni izrekla od nobene strani ni zaupnica niti nezaupnica. Gotovo pa Italijani niso zapustili s preveliko ljubeznijo do gospoda grofa tega shoda, ker so uvideli, da je poslanec povsodi postopal zmerno, njih zahteve pa so le, da se uporabljajo najskrajnejša sredstva ne gledé na soseda.

Razne vesti.

— (Smrt pred oltarjem.) Iz **Požuna** poroča se o dogodku, ki je napravil v tem mestu velik vtis. Te dni namreč posvečevali so v ondotni franciskanski cerkvi mladega meniha. Ta klečal je pred oltarjem, zavil v dolgo črno ogrinjalo, v znamenje, da je za svet sedaj umrl, med tem, ko so se pri taci priložnostih navadni obredi vršili. Med molitvijo prisotnih pele so praznično orglje, ko stopijo k mlademu možu, da mu odgrnejo črno pokrivalo, na kar bi ta bil imel vstati ter molitvam odgovarjati. A on ne vstane, ampak leži še dalje na tleh. Hočejo mu pomagati na noge, a kako se prestrašijo, ko vidijo, da leži v krvi in da je mrtev. Odprla se mu je bila kri, in v istem trenutku, ko se je imel odpovedati posvetnemu življenju ter posvetiti se samostanu, izdihnil je svojo dušo. Ta dogodek pretresel je vse prebivalstvo, in več dni zaporedoma govorilo se je le o tem.

— (Žrtve kegljanja.) 36letnega, pri nekem dunajskem trgovcu v službi stoječega komija J. Beinhackerja so te dni zaradi izneverjenja zaprli. Obdržal in porabil je namreč vplačila v znesku 500 gld. Zločinec obstal je dejanje takoj, ko so ga prijeli. Izjavil je, da je cel znesek zapravil pri kegljanju. Stavil je začetkom v malih zneskih, a ker je te izgubljeval, hotel je to naenkrat zopet dobiti in je vsled tega delal večje in večje stave, dokler ni ob vse prišel, in se konečno tako daleč spozabil, da je omenjeni znesek izneveril ter ga istotakó pri kegljišči zapravil.

— (Nesreča z dinamitom.) Iz Gorazde v Bosni se poroča: Koncem onega meseca podal

„Tam je še nekaj kosov.“

Vzel je tudi te. Prodajalka pogleda ga še jeden pot ostró s polnim pogledom, potem vzame denar ter odide.

Mlada gospa kar začudenja ni mogla govoriti ter le gledala, kako je sprog kupaval.

„Ali, Anton, kaj čemo početi z vsem tem milom?“

„Ne skrbi, srce moje! Kar ne gre v kovčeg, vzela bodem v svojo potno torbico.“

„A duh po milu.“

„Povedati ti moram, da posebno ljubim duh po milu.“

„A čemu za božjo voljo vender potrebuješ toliko mila?“

„Tega ne razumiš, dete moje, mila ni nikdar preveč!“

Od tega časa pretekla je precejšnja vrsta let in zakonski par se umiva še vedno s tem milom.

Če bi bila pa vsa zaloga zadosti, da bi umila moža, če bi žena zvedela pravi vzrok te nečuvene ljubezni do mila, to je vprašanje, katerega si ne upamo rešiti.

se je Ivan Laibner na lov, imajoč v svoji torbi z dinamitom napolnjene patrone. Ko pride do vasi Zidine, moral je prelezi precej visoko strmino, in sicer si je moral pri tem tudi z rokama pomagati. A pri plezanju spodrsne mu, on paše in pri tem se unemó ter eksplozirajo patroni, ki jih je imel shranjene v torbi. Nesrečneža vrglo je nekaj metrov v stran od tistega kraja in ostal je takoj mrtev. Dobili so ga na hrbtu ležečega. Desno stegno, trebuh in desna stran prsi bila so mu po polnem raztrgana in posamezni koščeki ležali so daleč okolo. Istotako bila je obloka po polnem raztrgana in raznesena. Od ure ni ostalo drugzega nego dve sponi zlate verižice.

— (Poskušén umor in samomor iz ljubosumnosti.) Iz Oldenburga se poroča: Mlad mož iz Vegesacka zaročil se je z najmlajšo hčerjo necega tukajšnjega trgovca. Zadnji čas prebival je kot gost v hiši očeta svoje neveste. Necega dné imel je z nevesto, ko sta bila sama, razgovor, pri katerem je prišlo do hudega prepira. V svojem srdú potegne on nož iz žepa ter sune proti prsom deklice. A ta nastavila je roko, katero ji je nož skozi in skozi prebodel. Na to zasadel je razjarjeni ženin nož še sebi v prsi, in sicer naravnost v srce. „Moja uboga mati!“ je še vskliknil, potem pa se mrtev zgrudil na tla.

— (Potres na Španskem.) V nekaterih krajih v provinciji Granadi trdijo, da solnce, od kar je bil potres, zjutraj mnogo pozneje izhaja, nego se je to prej godilo, in sicer pravi nek madridsk telegram, da znaša razloček cele pol ure. Vsled tega se splošno misli, da se je gorovje Sierra Nevada za nekoliko sto metrov vzdignilo. Potresi po nekaterih še vedno trajajo. To se zlasti poroča iz Torroksa, Nerje in Triziliane v provinciji Malagi. Zemlja se v eno mer ziblje, in tudi podzemeljsko bučanje se še vedno čuje. Po vseh teh krajih nastale so v zemlji in celo v skalah velike razpoke. Velikanska stena pri Torroksu, kojoj so zaradi velikosti zelo občudovali, premaknila se je in se bojijo, da se ne bi vtrgala ter v mesto pogreznila. Jeden najbolj hudo zadetih in poškodovanih krajev je mestece Arenas del Rey. Štelo je samo 1600 prebivalcev, a od teh bilo je pokončanih 250 duš.

— (Iz pisma Petra Martyra.) ki je bil prijatelj Krištofa Kolumba in ob jednom duhovnik in državnik na dvoru Ferdinanda Katoliškega, je razvidno, kako malo važnosti da so v začetku pripisovali Kolumbovi najdbi. V prvem teh pisem namreč, koje sedaj proglašá „Revue de Geographie“ in ki je datirano z dné 14. maja 1493, se čita: „Nekaj dni je sém, odkar je nazaj dospel od naših antipodov nek Kolumbus, ki si je bil od kralja komaj sprosil tri ladije, da se je mogel podati na pot. Sedaj se je vrnil, obložen z dragocenim blagom in zlatom. A pustimo to in preidimo na druge stvari.“ Ravno iz teh zadnjih vrstic je razvidno, da se jim tedaj niti vredno zdelo ni, o tem obsirneje govoriti. Iz poznejših pisem se pač kaže, da je Martyr polagoma vendar začel uvidevat vrednost in važnost odkritja novega sveta, kajti pozneje imenuje to „čudovito“ itd. ter proslavlja svojega prijatelja kot imenitnega možá.

— (Potres na morji.) Kapitan barke „Isabel St. John“ poroča, da so dné 28. decembra on in njegovo moštvo, ko so se vozili iz Kadiksa v Newyork, čutili na morji hud potres ter čuli tudi podzemeljsko bobnenje.

Domače stvari.

— (Visokodušen dar.) Nj. c. in kr. apostolsko veličanstvo cesar daroval je minoritskemu samostanu v Piranu za popravo podobe sv. Franciška 250 gold. Podobo to naslikal je slikar Carpaccio v letu 1519.

— (Premil. gospod knezoškof dr. J. Missija) pristopil je danes „Matici Slovenski“ kot ustanovnik.

— (Kmetovalci,) kateri si hočejo naročiti ruskega lanu, naj se oglasijo pismeno ali ustno zadnji čas do Svečnice v pisarni c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

— (Društvo zdravnikov v Kranjski) imelo bode v sredo dné 21. t. m. svojo mesečno sejo, pri kateri bodo predavali gospodje sekundarni zdravnik dr. Kotzmuth, primarni zdravnik dr. Dornig in vladni svétnik profesor dr. Valenta.

— (Sneg,) katerega se je naletelo v slednjih dnevih zelo na debelo, dela Ljubljancanom mnogo preglavice. Ne le, da ga voz za vozom odpeljajo iz ulic, tudi s streh ga morajo spravljati, da se jim ne sesede slabo tramovje, kar se je itak uže zgodilo v kazinskem steklenem salonu. Sneg je udrl streho ter provzročil okolo 50 gld. škode. Često se zgodi, da ti pade debela kepa snega na glavo, ti zmečka ves klobuk — in kaj češ? idi mirnim potem ter poravnaj si klobuk, inče se ti bodo ljudje smijali ter dejali, da si pijan. Po tlaku po ulicah pa so nakupičene trde, spolzke gručice snega, in marsikdo telebnil je sebi v žalost in gledalcev v veliko mlako. Tudi v okolici je mnogo snega, pod njegovo težo omagal je uže marsikateri kozolec in skladnica za seno. In menda ga še zdaj ni dovolj, vedno še naletava.

— (Zakasneni vlaki.) Vsled dlje trajajočih zametov zakasnili so se zadnje dni sledeči vlaki, in sicer dné 15. t. m. z Dunaja v Trst odhajajoči poštni vlak št. 10 za 54 minut in iz Trsta na Dunaj namenjeni poštni vlak za 2 uri in 3 minute. Dnó 16. t. m. jutranji kurirni vlak št. 1 za 3 ure in mešani vlak št. 101 za 3 ure. Dalje na progi med Trbižem in Ljubljano dné 15. t. m. večerni poštni vlak št. 2013 za eno uro 40 minut in dné 16. t. m. jutranji poštni vlak št. 2017 za eno uro 30 minut.

— (Iz Postojine) se nam poroča, da je opadel sneg na cesarsko cesto 1½ metra visoko. Snežno oralo deluje neprestano; sedaj sprehaja se iz Postojine na Razdrto in nazaj, kmalu v Planino, Logatec. Poštni vlaki dojdejo k nam iz Ljubljane 3 ali še več ur pozneje. Mešanec ima navadno zamude od 24 ur.

— (Iz Gorice) se poroča, da je tam vreme po polnem pomladansko, povsodi videti je uže zvončke in trebentice, katere prijazno pozdravljajo sprehajalca ter mu oznanjajo prihod mehke pomladi.

— (Umrl) je pred kratkim v Trstu Ivan vitez Preschern. Ta mož bil je potomec one gorenske družine, iz katere se je narodil pesnik Preširen. Ta vitez Preschern pa je pozabil domovine svoje in je bil iskren pristaš italijanske stranke v Trstu.

— („Tržaški Sokol“) imel je prošlo nedeljo občni zbor, katerega se je udeležilo okolo 150 članov. Volil se je odbor in izvoljeni so bili gg.: Josip Mankoč predsednikom, odborniki pa Mate Polič, Janko Bunec, Martin Kržd, Josip Lampe, Fran Kevešič, Ferdo Kariš, Josip Dražil in Andrej Mušič.

— (V mariborsko semenišče) pride na mesto novoimenovanega korarja g. dr. J. Križaniča kot podvodja g. dr. Napotnik, gosp. dr. Feuš pa bode baje nastavljen v semenišči kot profesor sv. pisma stare zaveze.

— (Železniška črta Maribor-Ptuj) bila bi gotovo velike pomembe za promet, za trgovino in obrtnijo, a malo je upanja, da se zgradi.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Berolin, 17. januarija. „National-Ztg.“ poroča, da je državna vlada z ozirom na histrost odpravljanja izvolila pristanišče v Brindizi kot izhajališče dovozne črte na srednjemzemskem morji za subvencionirano parobrodno črto.

Pariz, 17. januarija. Edmond About je umrl.

Napolj, 16. januarija. Zaradi slabega vremena bode v Assab namenjena ekspedicija odšla še le v soboto.

Pariz, 16. januarija. Dogodila se je v premogovih rovih v Lievinu razstrelba, pri kateri je bilo 28 oseb usmrtenih. Galerije so se v obsegu 800 metrov podrle.

Pariz, 16. januarija. Vést, da misli pomorski minister Peyron odstopiti, ni istinita. — Iz Tunisa se poroča: Oznanilo Beja pozivlje ubežnike v tripolitansko ozemlje, naj se vrnejo v Tunezijo. Vsem, kateri se vrnejo v treh mesecih, zagotovljena je amnestija, z drugimi postopalo se bode kot z uporniki.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 17. januarija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 83·05
» » » » srebru	83·80
Zlata renta	105·90
5% avstr. renta	98·35
Delnice národne banke	863·—
Kreditne delnice	299·40
London 10 lir sterling	123·70
20 frankovec	9·78
Cekini c. kr.	5·79
100 drž. mark	60·35

Uradni glasnik

z dné 16. januarija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Novem Mestu za davkarsko občino Smolena Vas; dotične poizvedbe do dné 26. jan. t. l.

Eks. javne dražbe: V Vipavi zemljišče Karola Vovka iz Podbrega št. 38 (1000 gld.) dné 3. febr. — V Ilir. Bistrici posestvo Ant. Franka iz Čelja št. 14 (2100 gld.) dné 27. febr. — V Metliki zemljišče Jan. Pluta iz Prelog (342 gld. 50 kr.) dné 18. febr. — V Postojini posestvo Jos. Douganu iz Kala (1515 gld.) dné 20. febr. — V Novem Mestu posestvo Jan. Slaka iz Malega Vrha (1262 gld.) dné 10. febr. — V Škofji Loki posestvo Jan. Rihtaršiča iz Spodnje Luže (2459 gld.) dné 30. jan.; zemljišče Matije Tavčarja iz Dolenič (200 gld.) dné 4. febr. — V Kostanjevici zemljišče Jos. Gerdanea iz Cerine dné 4. febr.

Tujci.

Dnó 15. januarija.

Pri **Maliči:** Brust, Brukner, Tellarič, trgovci, z Dunaja. — Faber, trgovec, iz Linca. — Meisner, trgovec, iz Trsta.
Pri **Slonu:** Löwy, trgovec, z Dunaja. — Huttman, trgovec, iz Gradca. — Žnidaržič, trgovec, iz Idrije. Nilak, posestnik, iz Britofa. — Grlic, posestnik, iz Vač.
Pri **Južnem kolodvoru:** Kosec, trgovec, z Dunaja.

Umrl so:

V civilni bólnici:

Dnó 15. januarija. Marija Kavtigar, gostinja, 61 l., mrtvoud.

Dnó 16. januarija. Helena Čelešnik, mestna uboga, 80 l., občna vodenica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
16. jan.	7. zjutraj	735·61	— 0·6	svzh. sl.	obl.	13·20
	2. pop.	735·86	+ 1·3	bzv.	>	>
	9. zvečer	737·80	+ 0·4	>	>	sneg

Bock, cesarsko in eksportno pivo
v steklenicah
priporoča
A. Mayerjeva
trgovina piva v steklenicah
v Ljubljani. (1) 51—3

Protikataralične salicilne kroglice
izdelovane po *G. Piccoliji*, lekarji „pri angelju“, Ljubljana, Dunajska cesta.
Pomirijo dražest in so močaste in raztvarjajo slezo, so izborna sredstvo zoper kašelj, hripavost, boleti v prsih in vratu in zaradi antiseptičnega učinka vsled nahajajočega salicilno-kislega natrona najboljše varovalno sredstvo zoper davico ali difteritiko.
1 škatulja 20 kr.
Naročbe z dežele izvršujejo se nemudoma po pošti. (106) 15—7

Vabilo.

Občni zbor moških udov društva Marijine bratovščine v Ljubljani

bode v **nedeljo dné 25. januarija** dopoludné v mestni dvorani na rotovžu. — Začetek ob 10. uri.

K obilni udeležitvi vabi vse svoje p. n. gospode ude

odbor
društva Marijine bratovščine.

V Ljubljani 16. januarija 1885. (6)

Pri
Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila *A. Razinger* in *A. Zumer*. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila *A. Razinger* in *A. Zumer*. 25 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjsk deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Miošič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klaič,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
II. > > > Peter rokodelič, 36 kr.
III. > > > *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljsišča. Cena vezanej knjigi 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Orožen Val.,** Spisi, 60 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šlomšek A. M.,** Zbrani spisi. 3 knjige, 3 gld. 40 kr.
- Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega.** Vezan 65 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

- Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4° velike) po 50 kr. Pravljičje o:
- Pepelki, Rudeči kapioli in Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr.
- O deželi lenuhov, Snegulčicoi, Pritlikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Vizitnice
jako vkusne, elegantne in cené
izdeljuje tiskarna
Kleinmayr & Bamberg
v Ljubljani.